

Cischweinfia glicensteinii Christenson

ELOKUU 2006

(Kirjallisuudessa esitetään myös nimellä *Cischweinfia dasyandra* (Rchb.f.) Dressler & N.H.Williams

Synonyymejä: *Trichopilia dasyandra* Rchb.f.

Leucohyle dasyandra (Rchb.f.) Schltr.

© Teksti ja kuva Oili Pentinsaari

Alkuperä

Cischweinfia on hiljattain rajattu trooppisten orkideoiden suku, johon on siirretty kasveja useista muista sukuista. Ryhmään on myös kuvattu aivan uusia lajeja. Suvun nimi kunnioittaa Harvardin yliopistossa elämäntyönsä tehnyttä botanistia Charles Schweinfurthia (1890–1970), jonka auktorilyhenteeseen (*C. Schweinf.*) nimi viittaa. E.A. Christenson tuli vuonna 2003 siihen tulokseen, että *Cischweinfia*-suvun tunnetuin ja yleisimmin kasvatettu laji on itse asiassa *C. glicensteinii*, eikä suinkaan *C. dasyandra*, millä nimellä kasvi on kirjallisuudessa ja kasvien myyntiluetteloissa yleisesti tunnettu. Osoittautui, että oikea *C. dasyandra* on harvinainen ja kasvaa vain pienellä alueella Costa Ricassa.

Cischweinfia-suvun 12–15 lajia kasvavat Costan Rican, Panaman, Kolumbian, Bolivian ja Ecuadorin hyvin kosteissa sumumetsissä 500–1000 metrin korkeudessa.

Kuvaus

Cischweinfia ovat pieniä tai pienehköjä epifyyttiorkideoita ja läheistä sukua *Oncidium* -sukuun.

C. glicensteinii -n pseudobulbi on noin 3–4 cm pituinen, ja siitä lähtevät lehdet ovat 15–20 cm pitkiä ja noin 1 cm leveitä, heleän vihreitä, ohuehkoja. Kukkavana kasvaa lehtien välistä, ja vanaan tulee 5–6 kukkaa, joiden sepäliit ja petalit ovat vaalean vihreitä, lähes valkoisia. Hiukan suppuun jäävä huuli on halkaisijaltaan 2 cm, ja siinä on säteittäisesti vaaleanpunaisia raitoja. Huulen keskustassa on hiukan keltaisia raitoja. Kukat kestävät pari kolme viikkoa. Kasvi voi kukkia ympäri vuoden, sillä bulbin valmistuttua myös kukkavana on valmis kasvamaan. Varsinaista lepoaikaa kasvilla ei ole.

Kasvatus

Pienehkön kokonsa vuoksi *C. glicensteinii* on helpointa kasvattaa lasikossa, jonne saadaan luoduksi ilmeisen välttämätön ilmankosteus, sillä kasvi ei saa päästä koskaan täysin kuivumaan. Valontarve luokitellaan kohtalaiseksi. Kasvualustana voi olla korkki, sammal tai läpäisevä kaarnaseos.

Oman kasvini ostin Padovan EOC 2006 konferenssin yhteydessä helmikuun puolivälissä. Silloin siinä oli auki muutama, hiukan reissussa rähjäntynyt kukka. Kasvi kukkii nyt jo kolmatta kertaa, eli aina kun uusi bulbi valmistuu, kasvaa kukkavana ja siitä parin kolmen viikon kuluttua avautuvat sirot kukat. Kasvi on ollut palikalle kiinnitettynä lasikossa, johon tulee vain niukasti luonnonvaloa. Siksi valaisimet ovat päällä 12 h. Tuuletin pyörii

jatkuvasti. Kosteus on päivisin lähes 80 %, öisin noin 100 %. Lannoitusta kasvi on saanut niukanlaisesti ja sattumanvaraisesti. Vaikka se on läheistä sukua *Oncidiumeille*, eivät lehdet näytä saavan *Oncidiumeille* ominaisia tummia läiskiä, vaan pysyvät heleän kirkkaan vihreinä.

Tämä on ehdoton helmi pienten lajien joukossa ja näyttää siltä, että tässä lajissa on hankalaa vain nimi.

Lähteet

A. Pridgeon, Illustrated Encyclopedia of Orchids, Timber Press, 2000

<http://www.mobot.org/MOBOT/research/Edge/apr03/apr03lit.shtml> (Christenson, E. A. 2003. The genus *Cischweinfia*; a charming group of miniature Oncidium relatives. Orchids 72: 120-129. luettu 01.08.06)
